

היו זמנים...

בלדה על שבב צמוד

עם ההחלטה הגורלית לנטוש את "המצרך החופשי" ולעבור ל"תקציב אישי", כלומר לחייב את החבר בגין קנייתם ושימושם של מצרכים או שירותים, הוחלט גם על שיטה 'טכנולוגית' לרישום זיהוי – הטמגוצ'י.

הטמגוצ'י היה ריבוע פלסטי שחור על שרשרת והיה מכויל לכל אחד בנפרד והוא שימש, בעיקר, לשלוש מטרות: רישום מנות בחדר האוכל, ב"אספקה קטנה ומרכולית" ובפתיחת ארון מפתחות הרכבים לשימוש פרטי. מאוחר יותר הותקנה בכל הרכבים לוחית זיהוי אשר אפשרה הנעת המנוע ורישום הנסיעות על ידי הטמגוצ'י.

כך הטמגוצ'י הפך לחפץ אישי, בלתי נפרד מחיי היום יום ואובדנו גרם ללא מעט תסבוכות. הגר דוידס טיפלה במשך שנים בנושא ועם כל קלקול או אובדן היה צריך לרוץ אליה.

הטמגוצ'י המקורי היה משחק אלקטרוני יפני זעיר שדרש תשומת לב; אכילה, שינה, החלפת חיתולים, אהבה ועוד והיה להיט עולמי במשך שנים.

"הטמגוצ'י" הישראלי, מתקן זיהוי תוצרת חברת OTI קיבוץ ברור חייל, כבש את השוק אך כעבור כמה שנים דעך בעקבות התפתחויות טכנולוגיות מתקדמות יותר.

תודה למייק ברני על התמונה